

векова тачно указују на то да је одбројавање започето баш у XI веку, јер очигледно игноришу данас прихваћене додатне "хиљаде година". Аналогно, запис 1300. година (нпример) могао је првобитно да означава I.300, тј. 300. годину од Исуса (Ісиф). Тај начин записивања је у складу с претходним, јер је 1300. година = 300. година од Исуса = 300. година од почетка XI века, тј. од Хилдебрандовог рођења. У вези с тим, нарочиту пажњу треба обратити на незанемариву околност, да су у многим средњовековним документима (посебно из XIII-XIV в.) при записивању датума словима, прва слова (која су, како се данас мисли, означавала "велике бројеве") одвајана тачком од следећих слова, којима су записивани бројеви у границама десетица или стотина. Такав је, например, запис, латиничним словима, датума 1527. год. на познатој мапи света Дијега? Рибеира (в.: E. Schroeder, Duerer Kunst und Geometrie, Berlin, 1980).

Коначно, други начин записивања датума састојао се у следећем: (б) нескраћени облик записивања датума, када се синтагма "од Христосовог рођења" писала речима и дословно, а није се скраћивала једним словом (рецимо "III век од Христосовог рођења" уместо "Х.ИII" век). Временом је информација о томе да су слова X и I у почетку горе наведених формула-датума означавала само прва слова имена Христос и Исус, била изгубљена. Уместо тога тим словима су приписане њихове бројевне вредности (раније су цифре означаване словима): X - десет. I - јединица, тј. формуле "Х.III" и "I.300" почеле су да се читају као "тринаести век" (уместо трећи) и "хиљадутристота година" (уместо тристота година). То је, очигледно, изазвало аутоматско померање уназад за хиљаду година оних докумената који су користили нескраћени облик записивања датума ("од Христосовог рођења" III век), уместо скраћеног ("Х.III" век). Другим речима, померање за хиљаду година је разлика између скраћеног и нескраћеног начина записивања датума.

Аналоган механизам је могао да доведе до појаве различитих "датума од стварања света" (в. списак горе и у [36]), например до византијског датума "стварања света" у 5508. години п.н.е. Пошто је раније свако слово старе азбуке одговарало некој цифри ($A=1$ итд.), то су у старим документима бројеви означавани словима. Формулисаћемо хипотезу: првобитни основни датуми, од којих је почињало ово или оно одбројавање година, били су записани словним ознакама, сложеним у сасвим смислене формулатије речима, слично горе описаном примеру. Та реч-датум била је скраћеница нескраћене формулатије речима, која је описивала догађаје што су послужили као подстицај за ово или оно одбројавање година. При означавању цифара словима и при узастопном одбројавању година од прве речи-датума, у тој речи су замењивана слова-цифре (уместо $A=1$ стављано је $B=2$ итд.). То је, очигледно, доводило до брзог деформисања прве "речи-датума" и све даље "речи-датуми" постале су већ бесмислене речи са становишта оног језика у оквиру кога су ти датуми записивани. Јасно је да се првобитни садржајни симао прве речи-датума брзо заборавља. Према томе, можемо покушати да у дугом низу речи-датума, којима су записиване, например, узастопне године од стварања света, пронађемо оне релативно ретке речи-датуме које не само да имају смислено дешифровано читање (као скраћенице нескраћених формулатија речима), него и одговарају стварним догађајима који су